

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐγείνε κι' ὁ Διάδοχος προχθὲς Συνταγματάρχης.

***

Τὸν θρόνον του παρήτησε καὶ ἄλλος Πατριάρχης.
Ἐμαθον δὲ τὴν εἰδήσιν ἐξ Ἱεροσολύμων
Ὁ Λαμαλάς, ὁ Μολοσσός κι' ὁ κύριος Φιλήμων.

***

Ἀθρόοι ἴστων «Παράδεισον» οἱ εὐσεβεῖς πηγαίνουν.
Μία καὶ δέκα δίνουνε καὶ ἐλευθέρως μπαίνουν,
Σὰν εἶνε καὶ σαρακοστή κρατοῦν ὁ λ ο ν υ χ τ ῖ α
Καὶ φεύγουν τὸ ξ η μ ἔ ρ ω μ α . . . μὲ περιπνευμονία.

***

Τὰ δάση ὅλα καίονται κ' ἕνας ἴστων ἄλλον λέει :
— Γιὰ ἰδὲς ἐκεῖνο τὸ βουνό πῶς ἀναψε καὶ καίει !

***

Ὁ Ἡπειρώτης ἔπαθεν ἀπὸ ἀρθρομανίαν,
Ἐπείκειν ὁ ταλαίπωρος εἰς ἄ ν ω τ ἔ ρ α ν β ῖ α ν.

***

Κι' ἄλλο συλλαλητήριον θὰ γείνη εἰς τοὺς Στύλους.

***

Φόλαις γιατί δὲν δίδονται ἴστους ἀδεσπότους σκύλους ;

***

Ἐντὸς μικροῦ θὰ ἴδωμεν εἰς τοῦ Λαγιαρνιατάκη
Τὸ Ἀά γ ῖ ἄ ρ ν ῖ, ἄλλα πολλὰ καὶ τὸν... «Καραπατάκη».

***

Ὁ κύριος Θεόδωρος ἴστω σπῆτι του κλεισμένος
Θρηνεῖ ἀπαρηγόρητα τὸ κόμμα καὶ τὸ Γένος.
Πλὴν κάποτε μακρὰν αὐτοῦ διώκων τὴν ἀνίαν
Συντάσσει ἔρθρα ἄ σ ὄ ν τ α κ τ α γιὰ τὴν γνωστὴ
[«Πρωίαν».

Ὑπεζυγία

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ
(Ἐπίγραμμα)

Λέξεις ! λέξεις ! λέξεις !

Ἄμλον.

Η ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ

(Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Κόμμα Δε-Κάστρον)

Φίλατέ μοι Κόμη.

Ἄς ἀσχολῶνται οἱ ἄλλοι μὲ τοὺς συνδυασμούς, μὲ τοὺς δημῶ γους, μὲ τὰ δάση καὶ μὲ τὸν κ. Παπαγιαννακόπουλον, ἡμεῖς πρέπει νὰ ἐνδιαθρίβωμεν εἰς τὴν σύγχρονον φιλολογίαν τὴν μάλιστα, ὅποτε νέα ἔργα ἀγγέλλονται ὡς μέλλοντα νὰ παρασταθῶσιν ἀπὸ τῆς ἐλληνικῆς σκηνῆς. Μετὰ τὴν «Γιαννούλαν» τοῦ κ. Πέ. Βελη θὰ ἔχωμεν τοὺς «Προικοθήρας» καὶ μετ' αὐτοὺς τὴν «Τύχην τῆς «Ζαμπέτας» δηλαδὴ «Le sort de Jampetas», ὡς θὰ γράψῃ ὁ κ. Ταβουλάρης.

— Λοιπὸν — δύνασαι νὰ μ' ἐρωτήσης — θὰ μοῦ εἴπῃς σήμερον περὶ αὐτῶν τῶν νέων φιλολογικῶν προϊόντων, τὰ ὅποια ἐξεκόλαξεν ἡ νεωτέρα μεγαλοσύνη καὶ τὰ ὅποια ἐθρεψε καὶ ὠρίμασεν ἡ θερινὴ θερμότης, ὡς τὰς καλοκύνθας καὶ τοὺς πέπονας ;

— Διὰ τὰ ἔργα ἅτινα δὲν ἀνεβιβάσθησαν ἐτι ἐπὶ σκηνῆς, ἀπαντῶ, εὐγενέστατε Κόμη, ὅτι ἐπιφυλάσσομαι νὰ σοὶ γράψω βραδύτερον, διότι ἐλπίζω, ὅτι θὰ εἶνε ἄξια τῆς Ὑμετέρας προσοχῆς, σήμερον δὲ μόνον θὰ σοὶ δώσω περίληψιν τῆς ὑπόθεσις τῆς «Γιαννούλας» τοῦ κ. Πέρβελη, δράματος λίαν διασκεδαστικοῦ εἰς πράξεις τρεῖς μετὰ προλόγου εἰς πράξεις δύο καὶ εἰκόνας . . . ἀναριθμητῶς.

***

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ προλόγου — ὅστις εἶνε μεγαλείτερος τοῦ κυρίως δράματος — λαμβάνει χώραν πλησίον τῆς Ὑπάτης. Μὴ νομίσης, ὅτι ὁ ἥρωας τοῦ δράματος ἔχει ἀνάγκην λουτρῶν καὶ διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἔκρινε καταλληλότερον τὸν τόπον τοῦτον. Ἄλλοι λόγοι τὸν ἐξώθησαν, τοὺς ὁποίους ἀφίνω ν' ἀνακαλύψωσι οἱ σχολιασταὶ τοῦ μέλλοντος. Ἐνεῖ λοιπὸν τελεῖται πανήγυρις καὶ ὁ Μπαρμπα-Θύμιος μετ' ἄλλων ἀδει ἄσματ' ἀκλέφτικα καὶ χορεύει ἐπὶ μίαν τὸ ὀλιγώτερον ὥραν πρὸς μεγάλην ἀνακούφισιν τοῦ κοινοῦ. Ὁ Μπαρμπα-Θύμιος ἔχει υἱὸν ὀνομαζόμενον Κωνσταντῖνον καὶ εἶνε — κατὰ τὸν κ. Πέρβελην — τριετῆς φοιτητῆρας εἰς τὸ Παληοπιστήμιον. Ὁ Κωνσταντῖνος ἐμφανίζεται συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Μαρίας, ἣτις εἶνε πολὺ εὐγενῆς καὶ ἦτις, πρόσθετε φίλε Κόμη, ἀγαπᾷ ὑπερμέτρως τὸν Κωνσταντῖνον, διότι τὸν ἐγνώρισεν μὲ . . . φουστανέλλικας. Ἀμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ Κωνσταντῖνου ὁ Θύμιος δὲν χάνει καιρὸν καὶ τοῦ προτείνει νὰ νομφρευθῇ τὴν Γιαννούλαν ὠραίαν κόρην χωρὶς ἡν, ἣτις ἀγαπᾷ, πρόσθετε, φίλε Κόμη, ἐμμανῶς τὸν Κωνσταντῖνον ἀλλ' ὅστις δὲν τὴν ἀγαπᾷ. Ἐὰν τὴν ἡγάπα θὰ τὴν ἐλάμβανε βεβαίως ὡς σύζυγον καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀρρομὴ νὰ γείνη τίποτε ἐπομένως καὶ τὸ δράμα, ἀλλ' ἄς ὀψῆται ὁ αἴτιος . . . κ. Πέρβελης.

Ὁ Κωνσταντῖνος ἀγαπᾷ τὴν Μαρίαν — πρόσθετε, φίλε Κόμη — καὶ τῇ ὑπόσχεται νὰ τὴν νομφρευθῇ, θὰ τὸ ἐπραττε δὲ ἀμέσως λαμβάνων τὴν ἀδειαν καὶ τοῦ κ. Κολιάτσου, ἀλλὰ λησταί ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Λαμπροῦ ἀπάγουσιν εἰς τὰ ὄρη τὴν Μαρίαν, ἐνῶ περιπατεῖ μετὰ τοῦ Κωνσταντῖνου, ὁ ὅποιος θυμωθεὶς πληγώνει καιρίως τὴν μητέρα τῆς Γιαννούλας καὶ τὴν Γιαννούλαν.

***

Τώρα θὰ ἐρωτήσης, ἀξιαγάστε Κόμη, τί εἶνε αὐτὸς ὁ Λαμπρός πάλιν ; Μήπως εἶνε μέλος τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ